

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Töredék

*Országmaradvány vagyok útlevéllel.
Két lábon járó nyelv még meddig él el.
Pillants felém, szemed sarkából látod,
s tulajdon Budámon se hagysz barátot?
Ha tegnap, holnap bármit visznek, hoznak,
én téged lobogtatlak, zsoldározlak.
Mint régi szögesdrótban, benned hállok,
mint aknamezőben, csak benned állok.
Nem bontják rólam soha öntőformád.
Így lát, ki engem valaha is jól lát.
Nincs irgalom, se jobbulás mögöttem,
ma se kegyelmet könyörögni jöttem,
még itt, a menet elejére lökve
amiben élsz, az ige velem jött be,
s velem vettetik oda mindörökre.*

(1994)

Ketten

*Két változat. Az egyik nem vagyok,
de minden rám vall, szerencsétlen látszat.
A másiktól az idegen ragyog,
ki ennek jóvoltából engem játszhat.*

*Se hű kutyám, se szép menyasszonyom,
szülőanyám se ismer fel és ment meg.
Folyton jelentkezem, de visszanyom
egy lelkiismeret, kit én teremtek.*

*Hát vállalom, hogy az a pár erény,
mit annyi gyarló nem tud eltakarni,
a lelket tartja bennünk, mintha én;
és épp helyettem végül meg fog halni.*

(évszám nélkül)

A tíz esztendeje, 2009. április 20-án elhunyt költőre hagyatékban maradt, korábban közöletlen verseivel emlékezünk.